

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/60/2022
Identifikačné číslo spisu: 6120014798
Dátum vydania rozhodnutia: 14.12.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6120014798.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Kostolanskej a sudcov JUDr. Jozefa Šutku a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci proti obvinenému Ľ. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 14. decembra 2022 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ľ. T. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. augusta 2022, sp. zn. 3To/48/2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného Ľ. T. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „súd I. stupňa“) rozsudkom z 22. marca 2022, sp. zn. 1T/83/2020 uznal obvineného Ľ. T. (ďalej len „obvinený“) za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- od presne nezisteného času v lete 2018 do 9.2.2020 v rodinnom dome v U., na ulici F. W. XX/XX v pravidelných intervaloch každé dva až tri mesiace sa svojej matke Ľ. T., nar. XX.X.XXXX a sestre D. T., nar. XX.X.XXXX agresívnym tónom vyhrážal, že ich zabije zastrelením, čo u poškodených Ľ. T., a D. T., čím svojim konaním vzbudil obavu o ich život a zdravie.

Za to bol obvinenému uložený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 3 a 8 Trestného zákona, § 46 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Trestného zákona bol výkon uloženého trestu obvinenému podmienený odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa §288 ods. 1 Trestného poriadku bola poškodená Ľ. T., nar. XX.X.XXXX, trvale bydliskom F. W. XX/XX, U., okres T. T. odkázaná s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Na podklade odvolania obvineného a odvolania poškodenej Ľ. T. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej

len „odvolací súd“) uznesením z 31. augusta 2022, sp. zn. 3To/48/2022 podľa § 319 Trestného poriadku obe odvolania zamietol.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Flídera, advokáta vo Zvolene, dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

V odôvodnení dovolania doručenom súdu I. stupňa 3. októbra 2022 obvinený uviedol, že uznesením krajského súdu, a konaním ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v ustanoveniach § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jeho neprospech. Dovolanie podal z dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku Prečín, z ktorého bol právoplatne uznaný za vinného nespáchal. Podľa jeho názoru, ani jeden z vypočutých svedkov a ani výpovede poškodených ho zo spáchania skutku bez akýchkoľvek pochybností neusvedčujú. Ďalej v dovolaní uviedol, že skutok ako bol časovo ohraničený, je časovo neurčitý, ide o verbálny delikt, pričom konanie páchatel'a musí u poškodeného vzbudiť dôvodnú obavu, že obvinený svoje vyhrážky splní. Ak poškodený má dôvodnú obavu z konania páchatel'a, mal by podľa jeho mienky podať na polícii trestné oznámenie, čo sa v danom prípade nestalo ani raz. Za obdobie viac ako 18 mesiacov v rodinnom dome obvineného v U. policajná hliadka nezasahovala a poškodené neabsolvovali žiadne lekárske ošetrenie v dôsledku jeho konania voči nim. Vyslovil záver, že jeho konaním rozhodne nedošlo k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty uvedeného prečinu. Vina obvineného musí byť v trestnom konaní preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, čo sa v jeho prípade nestalo, oba konajúce súdy negovali starú procesnú zásadu in dubio pro reo.

Žiadal, aby dovolací súd postupom podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil rozsudkom porušenie zákona a podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 31. augusta 2022, sp. zn. 3To/48/2022 v napadnutom výroku a podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadrila prokurátorka okresnej prokuratúry Banská Bystrica a konštatovala, že dôvody dovolania nie sú dané. Súd I. stupňa, pri dodržaní procesného postupu a rešpektovaní práva obvineného na obhajobu, rozhodol na hlavnom pojednávaní v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, s čím sa stotožnil v odvolacom konaní aj krajský súd, keďže okresný súd rešpektoval právny názor vyslovený krajským súdom v skoršom zrušujúcom uznesení.

Ďalej prokurátorka uviedla, že obvinený napáda najmä skutkové zistenia súdov prvého a druhého stupňa, čo však nie je zákonný dovolací dôvod podľa § 371 Trestného poriadku Správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak ako ho zistil a ustálil okresný súd, s ktorého závermi sa stotožnil aj krajský súd.

Na základe uvedeného navrhla, aby dovolací súd postupom podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku na neverejnom zasadnutí podané dovolanie odmietol.

Poškodená E. T. sa k podanému dovolaniu vyjadrila prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Krankuša a uviedla, že obvinený v dovolaní v podstate len opakuje svoje výhrady, ktoré uviedol už v odvolacom konaní. K dovolacej námietke obvineného uviedla, že na naplnenie skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania sa nevyžaduje podávanie trestného oznámenia ani zasahovanie policajnej hliadky. Pri verbálnych deliktach nedochádza k spôsobeniu zranení, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie. Strach a obavu lekárske ošetrenie nevyrieši. Zdôraznila, že v dôsledku konania obvineného bola hospitalizovaná a vtedy prípad nahlásila na polícii. Vyslovila záver, že oba konajúce súdy rozhodli zákonne a spravodlivo. To, že obvinený podal odvolanie a teraz aj dovolanie je prejavom nedostatku jeho sebakritiky a nechoty priznať si chybu.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a zároveň boli splnené podmienky

uvedené v § 372 ods. 1 Trestného poriadku.

V zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v dovolaní uvedené, pričom táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb vytýkaných napadnutému rozhodnutiu a konaniu, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania v ňom uvedených v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku (rozhodnutie najvyššieho súdu č. 120 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 6/2012).

Najvyšší súd tiež poznamenáva, že dovolanie je jeden z mimoriadnych opravných prostriedkov v rámci trestného konania, ktorý je spôsobilý privediť prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, a preto ho možno aplikovať iba ak to je odôvodnené závažnosťou pochybenia napadnutého rozhodnutia súdu.

Obvinený v dovolaní uplatnil dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu upravenému v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolací súd zdôrazňuje, že je viazaný konečnými skutkovými zisteniami, ku ktorým dospeli súdy v pôvodnom konaní, pretože dovolací súd správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže skúmať a meniť. Tieto skutkové zistenia sú obsiahnuté v rozsudku súdu I. stupňa a to v skutkovej vete jeho výrokovej časti, s ktorými sa stotožnil aj odvolací súd, ktorý odvolanie obvineného a poškodenej ako nedôvodné zamietol.

Obvinený tak môže vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v skutkovej vete výroku odsudzujúceho rozhodnutia v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin napriek tomu, že o trestný čin nešlo, alebo že išlo o iný trestný čin, alebo že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa dopustil. Právnym posúdením skutku sa rozumie jeho hmotnoprávne posúdenie. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok ustálený v napadnutom rozhodnutí súdu v pôvodnom konaní bol subsumovaný (podriadený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu.

Uvedené právne závery k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku majú svoj podklad v rozhodnutiach a stanoviskách najvyššieho súdu uverejnených v Zbierkach stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (napr. rozhodnutie najvyššieho súdu č. 47 uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 3/2014).

V zmysle vyššie uvedených právnych úvah najvyšší súd primárne zdôrazňuje, že jedinou obvineným namietanou skutočnosťou, ktorú vo vzťahu k rozhodnutiam súdov nižších stupňov subsumoval pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, je že ani jeden z vypočutých svedkov a ani výpovede poškodených ho zo spáchania skutku, bez akýchkoľvek pochybností, neusvedčujú. Jedná sa teda o námietky smerujúce voči nesprávne zistenému skutku a k spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

Skutkovými námietkami, ktoré obvinený vo svojom dovolaní uviedol, sa najvyšší súd ako súd dovolací v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolanie), v zmysle vyššie uvedených záverov, nemôže zaoberať.

Obvinený v skutočnosti v dovolaní neuviedol žiadne relevantné dovolacie dôvody, len zopakoval svoje

odvolacie námietky, ktorými sa bol oprávnený zaoberať odvolací súd,čo v posudzovanom prípade aj urobil.

K dovolacej námietke obvineného, že poškodené ani raz po dobu páchania skutku, viac ako 18 mesiacov, jeho konanie neoznámili na políciu, nezasahovala v jeho dome policajná hliadka a poškodené neboli v dôsledku jeho konania ošetrené lekárom, treba prisvedčiť vyjadreniu poškodenej, že pre naplnenie skutkovej podstaty prečinu, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, sa takéto konanie zo strany poškodenej nevyžaduje.

Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie obvineného, pretože zistil, že skutočnosťami, ktoré v ňom uviedol nebol v konaní naplnený ním uplatnený dovolací dôvod upravený v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Toto uznesenie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.